

La mà esquerra d’en Dídac

En un poblet ple de carrers empedrats i cases de colors, vivia en Dídac, un nen alegre i esportista que estimava jugar a futbol amb els seus amics cada tarda després de l’escola. Un dia, mentre jugava, en Dídac va caure i es va fer mal a la mà dreta. El dolor va ser fort, i després d’una visita ràpida a l’hospital, va tornar a casa amb la mà ben embenada.

Els dies següents van ser difícils per en Dídac. No podia escriure amb facilitat, ni jugar a futbol, ni tan sols lligar-se els cordons de les sabates. Tot això el feia sentir frustrat i trist, però en Dídac no era de rendir-se fàcilment.

La seva mare, veient-lo desanimat, li va suggerir una idea: «Per què no aprofites aquest temps per aprendre alguna cosa nova, alguna cosa que puguis fer amb una sola mà?» A en Dídac li va agradar la idea, i junts van començar a buscar activitats.

Així va començar el viatge de la superació d’en Dídac. Primer, va aprendre a cuinar plats senzills amb l’ajuda de la seva mare. Després, va descobrir el plaer de la lectura, devorant llibres d’aventures i misteri que el transportaven a mons imaginaris. A més, amb l’ajuda del seu pare, va començar a practicar els escacs, aprenent a

planificar jugades i estratègies amb una paciència que mai no havia tingut abans.

Amb cada nova habilitat, en Dídac se sentia més fort i capaç. A més, va començar a escriure un diari amb la mà esquerra, i amb el temps, la seva lletra va començar a millorar fins a ser gairebé tan bona com amb la mà dreta.

Al cap de diverses setmanes, la mà d'en Dídac va començar a curar-se, i a poc a poc va poder tornar a jugar a futbol. Però ell ja no era el mateix nen que abans només pensava en l'esport. Ara era un Dídac més ric en interessos, amb una nova apreciació per les coses petites i una major confiança en la seva capacitat de superar desafiaments.

El dia que en Dídac va tornar a jugar amb els seus amics, va compartir amb ells tot el que havia après. Els va ensenyar alguns trucs de cuina, els va recomanar els seus llibres preferits i fins i tot va organitzar un torneig d'escacs al parc.

En Dídac va aprendre que, encara que a vegades la vida et porta reptes inesperats, sempre hi ha una oportunitat per créixer i descobrir noves passions. Aquesta lliçó no només va enriquir la seva vida, sinó que també va inspirar a tots els que el coneixien a no tenir por de provar coses noves i afrontar els obstacles amb coratge i optimisme.